

In-4° de 5 feuillets non chiffrés, ζς' (26) pages chiffrées en grec et une non chiffrée. Impression rouge et noire. Cette édition est, non pas la seconde, mais la troisième.

Nicolas Catramis a publié (Φιλολογικά ἀνάλεκτα Ζακύνθου, p. 381) une assez jolie lettre de Philarète Michalitzis, où il est question du présent Office, et que, pour cette raison, nous croyons devoir reproduire :

Πρὸς τὸν λογιώτατον ἱερέα Δημήτριον Βάλαμμον.

Εὐθὺς ὅπου ἀνετύπωσα τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος τοῦ θαυματουργοῦ, ὡσὰν ὅπου διεφθάρη καὶ ἀπωλέσθη ἀπὸ τὴν πολυκαίριαν, μεῖ ἐξῆδα ἐμοῦ καὶ ἐπιστασίαν τοῦ ἀυταδέλφου μου πρὸς ψυχικὴν μας σωτηρίαν, ἐστογάσθηκα νὰ στείλω καὶ τῆς λογιότητός σου δύο διὰ ἐνθύμησιν ἀγάπης· ἀλλὰ δὲν σοῦ τᾶστειλα ὡς τώρα, μὴν ἔχοντας ἄνθρωπον δι' αὐτὰ τὰ μέρη· τώρα ὅμως ποῦ ὁ θεὸς μου ἐξαπέστειλε πάλιν τὸν Κ. Χαραλάμπη καὶ ὅπου πάντοτε ὁ εὐλογημένος μεῖ ἐπισκέπτεται, τοῦ ταῖς ἐγχειρίζω, μίαν τῆς λογιότητός σου καὶ τὴν ἄλλην τοῦ σ. Σπυράκη τοῦ ἀυταδέλφου σου. Τὸν θαυματοργὸν τοῦτον ἅγιον, τὸν ἱατρὸν τῆς λοιμικῆς νόσου καὶ κάθε ἀσθενείας, ἐορτάζομεν τὰς 15 τοῦ Σεπτεμβρίου, τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀπὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Τὸν ἐξάδελφόν σου διδάσκαλον διάκονον Βουλγαρι ἀπὸ τότε δὲν εἶδα πλέον, ὡσὰν ὅπου καὶ ἐγὼ ἔφυγα, καὶ αὐτὸς, καθὼς σοῦ ἔγραψα, ἐσκόπευε νὰ φύγῃ. Ὅμως μὴ φοβᾶσαι· εἶναι καλόγηρος, ἔχει παρὰ θεοῦ τὸ χάρισμα τῆς υγείας, ἔχει τὸ τάλαντον τῆς σοφίας καὶ ὅπου πάγει ζῆ. Ἀπὸ τὰ λαμμένα του διὰ τὸ πρᾶγμα του καὶ ἀπὸ ταῖς ομιλίαις του ὅτι οὔτε μητρικὸν οὔτε πατρικὸν γρέος ἔχει, διότι ἀπέθαναν, ἐκατάλαθα πῶς δὲν ἔχει γνώμην ὀγλήγορα διὰ τὴν πατριδα. Τοῦ εἶπα νὰ ἐρθῇ, στῆς Οὐγγροβλαχίας τὰ μέρη, ποῦ εἶναι ἄλλοι πατριῶται· ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε καὶ στοχαζομαι νὰ ἀπέρασε στὴν Πόλιν. Ἄν τύγῃ καὶ μάθω, σὲ εἰδοποιῶ.

Τὸν Δημητριάκη τὸν ἔχομεν ἐδῶ. Ἐγήρασε καὶ αὐτὸς καὶ σπάνια βγαίνει· μάλιστα τώρα μεῖ τόσαις κρυάδασι. Ἀλλὰ τί θέλεις; ὅταν τὸν ἀκούω, σὺν νὰ βλέπω ὅλην τὴν πατριδα μεῖ ταῖς ἱστορίαις του. Ἦθελα νὰ ἔβλεπα ξάφνου καὶ τὴν λογιότητά σου εἰς ταῦτα τὰ μέρη, ὅπου καὶ ἐμεῖ τὸν ἐλάχιστον καὶ ταπεινὸν μεῖ ἤξιώσεν ὁ θεὸς νὰ ἀρχιερατεύω.

Πρόσφερε καὶ πρὸς κύριον εὐχάς μου εἰς τοὺς ἀδελφούς, συγγενεῖς καὶ φίλους· καὶ ἀπὸ τὸν εὐλογημένον Χαραλάμπην λάβε τὸ πνευματικὸν τοῦτο δῶρον καὶ κάτι ὀλίγο ποῦ καὶ ἐμεῖ ἐδώρησαν· τὸ συνειθίζομεν διὰ ξώρασα, καὶ ἐλπίζω νὰ σοῦ ἀρέσῃ. Μέμνησο κάμου τοῦ ταπεινοῦ ἐν ταῖς πρὸς κύριον προσευχαῖς σου καὶ εἴης υγιαίνων ψυχῇ τε καὶ σώματι.

Ὁ ἐν Χριστῷ εὐχέτης ὑμῶν ταπεινὸς μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας Φιλάρητος Μιχαλιτζής¹.

364. — Βιβλίον καλούμενον Παράδεισος ἐκ τῶν λόγων τοῦ ἁγίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶνος τοῦ Μεταφραστοῦ, μεταφρασθὲν παρὰ Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ

1. Nicolas Catramis a également publié cette lettre dans ses Ἱστορικά διασαφήσεις ἐπὶ τῆς πατριδος Εὐγενίου τοῦ Βουλγαρέως (Zante, 1854, 8°), p. 69-70.

